

ปี 2542 เอเชียฟื้นไข้ แต่ยังไม่สร้าง ตอนจบ

อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย และอัตราแลกเปลี่ยน

ในปี 2542 อัตราเงินเฟ้อของประเทศในเอเชียลดลงอย่างต่อเนื่อง หลายประเทศลดลงมาอยู่ในระดับต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ โดยอัตราเงินเฟ้อของประเทศอินโดนีเซียลดลงมาจากร้อยละ 64.7 ในปี 2541 คาดว่าจะเหลือเพียงร้อยละ 25 ในปี 2542 สาเหตุสำคัญมาจากค่าเงินที่แข็งขึ้น อัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งทำให้ต้นทุนการผลิตลดลงเช่นเดียวกับการอาหารถูกลง และกำลังซื้อของประชาชนลดลง แม้ว่าภาวะเศรษฐกิจที่เริ่มฟื้นตัวจะภาวะต้นให้เกิดการจับจ่ายใช้สอยเพิ่มขึ้น แต่จากกำลังการผลิตส่วนเกินในภาคอุตสาหกรรมที่ยังคงเหลืออยู่ และผลผลิตทางการเกษตรที่มีมากขึ้น ทำให้แรงกดดันทางด้านการเงินเพื่อไม่ภูมิภาคยังคงอยู่ในระดับต่ำ

ปัจจุบันอัตราดอกเบี้ยระยะสั้นของประเทศในเอเชีย โดยส่วนใหญ่ลดลงมาอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าก่อนเกิดวิกฤติแล้ว ยกเว้นอินโดนีเซีย และฮ่องกง โดยอัตราดอกเบี้ยที่ลดลงดังกล่าวเป็นผลมาจากการชำระหนี้ที่ปรับตัวขึ้นและการดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายของทางการ ทั้งนี้ธนาคารกลางของประเทศในเอเชียมีแนวโน้มที่จะรักษาอัตราดอกเบี้ยให้อยู่ในระดับต่ำต่อไป เพื่อกระตุ้นการใช้จ่ายภายในประเทศอย่างต่อเนื่อง

ในปี 2542 อัตราแลกเปลี่ยนของประเทศในเอเชียเสถียรภาพมากขึ้น แนวโน้มค่าเงินของประเทศต่างๆ ในเอเชียขึ้นอยู่กับความสามารถในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศในเอเชียรวมทั้งญี่ปุ่น ความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจของสหรัฐฯ และยุโรป ตลอดจนหนี้สินของค่าเงินหยวน หากเกิดการลดค่าเงินหยวนในปี 2543 ประเทศต่างๆ ในเอเชียจะได้รับผลกระทบมากน้อยขึ้นอยู่กับค่าเงินหยวนที่ลดลงเทียบกับค่าเงินของประเทศอื่นๆ อย่างไรก็ตาม ความน่าจะเป็นที่เกิดขึ้น Competitive Devaluation อีกรอบมีน้อยเพราะว่าประเทศจีนเริ่มกลับมาส่งออกได้เพิ่มขึ้นอีกครั้ง จึงไม่น่าจะลดค่าเงินหยวนมาก

นัก ในขณะที่ประเทศต่างๆ ในเอเชียมีดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล และภาวะหนี้ต่างประเทศลดลงมากแล้ว ทำให้คาดว่าค่าเงินของประเทศในเอเชียจะไม่อ่อนลงมากนัก

ภาวะตลาดหุ้น

ในปี 2542 ภาวะตลาดหุ้นของประเทศในเอเชียปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อน นักลงทุนต่างประเทศเริ่มมีความเชื่อมั่นมากขึ้น จากภาวะเศรษฐกิจมหภาคและภาวะสภาพคล่องของประเทศในเอเชียที่ปรับตัวดีขึ้นปัจจัยที่นักลงทุนยังคงกังวลคือ การปรับโครงสร้างภาคธุรกิจและการการเงินของประเทศในเอเชียที่มีความล่าช้า ความเตรียมพร้อมของประเทศในเอเชียต่อ

กล่าวมีแนวโน้มเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตาม การดำเนินนโยบายการคลังแบบขาดดุลเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและปฏิรูปภาคการเงินและภาคธุรกิจของประเทศในเอเชีย ส่งผลให้รัฐบาลมีรายจ่ายและภาวะหนี้สินเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการปรับโครงสร้างระบบธนาคารของประเทศในเอเชียที่สูงถึงประมาณร้อยละ 11 ถึง 20 ของจีดีพี ซึ่งจะเป็นภาระต่องบประมาณรายจ่ายของรัฐบาลในอนาคต คาดว่ารัฐบาลของประเทศในเอเชียมีแนวโน้มที่จะชะลอหรือลดการใช้นโยบายการคลัง เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจลง เมื่อเศรษฐกิจมีการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องแล้ว

แม้ว่าเศรษฐกิจของประเทศในเอเชียได้เริ่มฟื้นตัวอย่างชัดเจนในปี 2542 และมีแนวโน้มที่จะฟื้นตัวได้อย่างต่อเนื่องในปีหน้า แต่ประเทศในเอเชียยังคงมีอุปสรรคสำคัญที่จะมีผลต่อการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาว คือ ปัญหาเกี่ยวกับการปรับโครงสร้างภาคธุรกิจและการเงินที่ยังคงล่าช้าอยู่มาก อาทิ ปัญหาหนี้สินและปัญหาโครงสร้างของธุรกิจแชนโบลในเกาหลีใต้ ความแข็งแกร่งในการปรับโครงสร้างภาคธนาคารในอินโดนีเซีย เกาหลีใต้ และไทย ความเปราะบางของระบบธนาคารพาณิชย์และความยุ่งยากในการแปรปฏิรูวิสาหกิจในจีน หากประเทศในเอเชียยังไม่มีการปรับ

“แม้ว่าเศรษฐกิจของประเทศในเอเชีย ได้เริ่มฟื้นตัวอย่างชัดเจนในปี 2542 และมีแนวโน้มที่จะฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องในปีหน้า แต่ยังคงมีอุปสรรคสำคัญที่จะมีผลต่อการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาว ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการปรับโครงสร้างภาคธุรกิจและการเงินที่ยังคงล่าช้าอยู่มาก อาทิ ปัญหาหนี้สินและปัญหาโครงสร้างของธุรกิจแชนโบลในเกาหลีใต้ ความแข็งแกร่งในการปรับโครงสร้างภาคธนาคารในอินโดนีเซีย เกาหลีใต้ และไทย เป็นต้น ซึ่งหากประเทศในเอเชียยังไม่มีการปรับโครงสร้างดังกล่าว การฟื้นตัวของเศรษฐกิจในระยะสั้นอาจส่งผลกระทบต่อในแง่ลบได้ในระยะยาว”

ปัญหา Y2K และการฟื้นตัวของเศรษฐกิจญี่ปุ่นว่าจะยั่งยืนหรือไม่ ภายใต้หนี้สินภาคครัวเรือนมหาศาล ขณะที่แนวโน้มตลาดหุ้นสหรัฐฯ ในอนาคตยังคงมีความไม่แน่นอนสูง

สรุป

ผลจากการที่รัฐบาลของประเทศในเอเชียได้ดำเนินนโยบายการคลังแบบผ่อนคลายมาอย่างต่อเนื่องในปี 2541 ช่วยกระตุ้นอุปสงค์มวลรวมภายในประเทศให้ฟื้นตัว ประกอบกับความต้องการซื้อสินค้าจากต่างประเทศที่ปรับตัวดีขึ้นทั้งจากตลาดโลกและตลาดของประเทศในเอเชียด้วยกัน ส่งผลให้ประเทศในเอเชียมีการผลิตเพิ่มขึ้นช่วยให้เศรษฐกิจในประเทศเอเชียฟื้นตัวได้อย่างชัดเจนในปี 2542 การฟื้นตัวดัง

โครงสร้างดังกล่าว การฟื้นตัวของเศรษฐกิจในระยะสั้นอาจส่งผลกระทบต่อในแง่ลบได้ในระยะยาว ดังนั้น การเร่งปฏิรูปและปรับโครงสร้างนับว่ามีความจำเป็นอย่างมาก แนวทางการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของประเทศในเอเชียควรมุ่งเน้นที่การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) และเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) ทางการค้า ซึ่งจะช่วยให้ประเทศในเอเชียสามารถเจริญเติบโตได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว ■

